

סיפר ששאל אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א מדוע אינו מגי' את המאמרים, וענה לו: "אז אימצער וואָלט פרעגן באַ מיר, וואָס פאַר אַ חסידות צו לערנען, וואָלט איך אים געהייסן לערנען דעם שווערס חסידות".

י"ב תמוז: כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע לאוהל וגם כל אנ"ש נסעו. בערב, אחר תפלת ערבית, היתה התוועדות.

תמוז: החוזרים בקשו בכתב את כ"ק אדמו"ר שליט"א, להיות שהיו כמה עניינים שלא הבינו במאמר של י"ב תמוז וקשה לבררם בכתב, שיגביל להם זמן להיכנס לשאלו. וענה, שישאלו בכתב, ואם לא יספיק, "וועט מען שפעטער זעהן".

י"ח תמוז: כל התלמידים הנוסעים ל"מרכז שליחות" נכנסו לכ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר לפניהם שיחה. על ידי הרב חודקוב מסר לכל אחד מהם שני דולרים, אחד בכדי שיסדרו התוועדות בדרך ואחר בכדי שיתנו לצדקה כאשר יבואו חזרה.

ש"פ מטות-מסעי, כ"ח תמוז, מברכים חודש מנחם-אב: התוועדות, ואמר מאמר ד"ה "אלה מסעי". בסיום ההתוועדות כשדיבר בענין השמחה אמר: בכלל אין ביהמ"ד איצטער ממש א "וואקזאל" מלויפט ארום: דער פאָרט, דער לויפט קויפן א בילעט, דער פאָקט זיך, און אין ווינקל זיצן עטליכע בחורים און מ'חזרט דעם נעכטיקן מאמר – עס איז לעבעדיק.

יום ראשון, י"ד מנחם אב: בשעה 9:45

בלילה נכנס ליחידות הת' ישראל יוסף זלמנוב, בקשר ליום הולדתו הארבעה-עשר. כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אליו ואמר: נו, וואָס הערט זיך ר' יוסף?

הנ"ל: מיין יום הולדת וועט זיין דינסטאָג אי"ה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: דאָס הייסט זעכצן טאָג אין אב.

אחר שאמר פירוש על הניגון "ניע זשוריצ" ציוה לנגן אותו, ועמד מלוא קומתו ורקד על מקומו. אח"כ דיבר אודות הניגון "אני מאמין", שאע"פ שאין ידוע המקור של הניגון ומי יסד אותו, מכל מקום, מכיון שבניגון זה הלכו יהודים במסירות-נפש בשעה שהנאצים הובילו אותם לבית השריפה ר"ל, על-כן נעשה הניגון מקודש, וכשמנגנים אותו יכול הוא להגבי' את המנגנים משפלות לתכלית, וציוה לנגנו. בסוף ההתוועדות אמר לאחד שיאמר לחיים, וביקש גם מזונות, וזרק לו חלה שלימה. כל הנאספים החלו לחטוף וחילק לעוד אחדים פרוטות חלה, והושיטו עוד הרבה שיתן גם להם, ונתן ואמר: "וואָס? איר ווילט דאָ איינפירן די פוילישע שטיק פון חאָפן שיריים? אין ליובאוויטש איז קיינמאָל ניט געווען". ההתוועדות נמשכה עד השעה שתיים וחצי בלילה (במשך תשע וחצי שעות), ואחר ברכת-המזון ותפילת ערבית עשה הבדלה וחילק לכל אחד מכוס של ברכה. אחר החלוקה בירך שהשמחה והפנימיות יומשכו על כל השנה בתורה ומצות, שאז יהי' הכל בהצלחה מרובה ומופלגה, וסיים: "אָ גוטן יר"ט". כשיצא ניגנו "כי בשמחה" ועודד את השירה בחוזק, וכן קודם שנכנס לחדרו.

סיון: מספרים שאחד הי' אחרי שבועות ביחידות, ושאל על דבר מסויים שלא הבינו במאמר שהי' בהתוועדות. כ"ק אדמו"ר שליט"א הי' מאוד בשמחה וביקש את המאמרים, ואמר שאין לו פנאי להגי'. ושאל הנ"ל שהרי על מכתבים הוא עונה, וענה לו בפנים רציניות: "אויב דאָס וואָלט קוועטשן דעם עולם אַזוי ווי די בריוו וואָס מ'פרעגט, וואָלט איך טאַקע געבן".

ג' תמוז: הרש"ג סיפר לת' יואל כהן שהוא ביקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א שיגי' את השיחות שאמר בשבועות (השייכות לחתונה), ואמר לו שיראה אחרי י"ב תמוז. כן